# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
7 päivänä joulukuuta 2000 *

Asiassa C-2/99,

jonka Hessisches Finanzgericht, Kassel (Saksa), on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

**Döhler GmbH**

vastaan

**Hauptzollamt Darmstadt**

ennakkoratkaisun vilja- ja riisialan tuotantotukien valvontaa ja maksamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä heinäkuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2169/86 (EYVL L 189, s. 12), sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 24.1.1989 annetulla komission asetuksella N:o 165/89 (EYVL L 20, s. 14 ja oikaisu EYVL L 60, s. 56), 7 artiklan 5 kohdan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón,

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Döhler GmbH, edustajanaan asianajaja J. Dietze, Hampuri,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies M. Niejahr,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Döhler GmbH:n ja komission 16.3.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.5.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Hessisches Finanzgericht, Kassel, on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 7.5.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.1.1999, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä vilja- ja riisialan tuotantotukien valvontaa ja maksamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä heinäkuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2169/86 (EYVL L 189, s. 12), sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 24.1.1989 annetulla komission asetuksella N:o 165/89 (EYVL L 20, s. 14 ja oikaisu EYVL L 60, s. 56; jäljempänä muutettu asetus N:o 2169/86), 7 artiklan 5 kohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty Döhler GmbH:n (jäljempänä Döhler) ja Hauptzollamt Darmstadtin (jäljempänä Hauptzollamt) välisessä riita-asiassa, joka koskee sellaisen seuraamukseksi määrätyn summan maksamista, joka on laskettu esteröidyn tai eetteröidyn tärkkelyksen tuottajille maksetun tuotantotuen perusteella.

## Yhteisön lainsäädäntö

3 Yritykset, jotka käyttävät tärkkelystä tiettyjen tavaroiden valmistuksessa, voivat saada tätä varten tuotantotukea.

*Asetus N:o 2169/86*

4 Asetuksessa N:o 2169/86 annetaan mahdollisuus hakea tuotantotukea valmistajalle, joka on 1 artiklan määritelmän mukaan "henkilö, joka käyttää tärkkelystä hyväksyttyjen tuotteiden tuottamiseen".

5 Asetuksen 4 artiklan mukaan valmistajan, joka haluaa hakea tuotantotukea, on saatava "tukitodistus".

6 Asetuksen 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Todistuksen myöntämisen edellytyksenä on se, että valmistaja antaa toimivaltaiselle viranomaiselle vakuuden, joka on 25 ecua perustärkkelystonnilta, kerrottuna tarvittaessa käytettävän tärkkelystyypin kohdalla liitteessä olevalla kertoimella.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus on hakemukseen merkityn tärkkelysmäärän jalostus näin määritellyiksi hyväksytyiksi tuotteiksi todistuksen voimassaoloaikana. Jos valmistaja on kuitenkin jalostanut vähintään 95 prosenttia hakemukseen merkitystä tärkkelysmäärästä, valmistajan katsotaan täyttäneen edellä mainitun ensisijaisen vaatimuksen.

3. Vakuus voidaan vapauttaa myös ylivoimaisen esteen sattuessa."

*Asetus N:o 3642/87*

7 Asetuksen N:o 2169/86 muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3642/87 (EYVL L 342, s. 10) on lisätty asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 1 kohtaan toinen alakohta, joka kuuluu seuraavasti:

"Jos todistukseen merkitty tuote kuitenkin kuuluu yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 39.06 B I (CN 3505 10 50), vakuus on 105 prosenttia kyseisen tuotteen valmistamiselle maksettavasta tuotantotuesta."

8 Asetuksella N:o 3642/87 on myös lisätty asetukseen N:o 2169/86 7 artiklaan uusi 4 kohta, jonka mukaan saman artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on saanut todisteen siitä, että CN-koodiin 3505 10 50 kuuluva tuote eli esteröity tai eetteröity tärkkelys on käytetty muiden tuotteiden kuin asetuksen N:o 2169/86 liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistamiseen.

9 Asetuksen N:o 3642/87 johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaan nämä lisäykset olivat perusteltuja siitä syystä, että kokemus oli osoittanut, että "esteröidyn tai eetteröidyn tärkkelyksen (joka soveltuu raaka-aineen jalostukseen) erityisluonne voi johtaa spekulatiiviseen jalostukseen, joka mahdollistaa samaa määrää koskevan tuotantotuen saamisen useaan kertaan".

*Asetus N:o 165/89*

10 Asetuksella N:o 165/89 on muutettu asetuksen N:o 2169/86 7 artiklaa uudelleen. Sen 4 kohta on korvattu seuraavalla tekstillä:

"Edellä 2 kohdassa säädettyä rajoittamatta vapautetaan edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vakuus ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on saanut todisteen siitä, että CN-koodiin 3505 10 50 kuuluva tuote:

a) on käytetty muiden kuin liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistamiseen

tai

b) on viety kolmansiin maihin.

Edellä a kohdassa tarkoitettu todiste koostuu ilmoituksesta, jonka valmistaja jättää toimivaltaiselle viranomaiselle ja johon merkitään:

— jos tuotetta on jalostettava, että kyseistä tuotetta käytetään ainoastaan muiden kuin liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistamiseen,

ja

— että valmistaja myy kyseisen tuotteen ainoastaan henkilölle, joka tekee saman sitoumuksen, jonka jäljennöstä tämän on pidettävä toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä,

ja

— että valmistaja on tietoinen 7 artiklan 5 kohdan säännöksistä.

Vietäessä suoraan kolmansiin maihin vakuus vapautetaan vasta, kun toimivaltainen viranomainen on saanut todisteen siitä, että kyseinen tuote on poistunut yhteisön tullialueelta.

Jos kyseisellä tuotteella käydään yhteisön sisäistä kauppaa tai jos se viedään kolmansiin maihin toisen jäsenvaltion alueen kautta, annetaan todistukseksi T 5 -valvontakappale — — .

Jos T 5 -valvontakappaletta ei ole asianomaisen henkilön tahdosta riippumattomista syistä palautettu tulliviranomaiselle tai sen antaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle 150 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valvontakappale on alun perin annettu, kyseinen henkilö voi tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle vastaavuushakemuksen — — ".

11 Asetukseen on myös lisätty uusi 5 kohta, joka kuuluu seuraavasti:

"Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava asianmukaisin keinoin, joihin kuuluvat paikan päällä suoritettavat tarkastukset, että edellä 4 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on annettu. Jos todetaan, että asianomainen henkilö ei täytä tässä artiklassa vahvistettuja edellytyksiä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vaatii asianomaista henkilöä maksamaan määrän, joka vastaa 105:tä prosenttia viimeisinä 12 kuukautena kyseiseen tuotteeseen sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten seuraamusten määräämistä."

## Pääasiaa koskeva riitakysymys

12 Döhler valmistaa ja markkinoi erilaisia elintarviketeollisuuden tuotteita.

13 Toimivaltaisen saksalaisen viranomaisen joulukuussa 1992 vahvistaman valvontakertomuksen mukaan kantaja osti 1.1.1988 ja 31.12.1990 välisenä aikana belgialaiselta Amylum NV -nimiseltä (jäljempänä Amylum) valmistajalta ja alankomaalaisen Cerestar Benelux BV -nimisen valmistajan saksalaiselta Cerestar Deutschland GmbH -nimiseltä (jäljempänä Cerestar) jälleenmyyjältä 916 925 kiloa esteröityä tai eetteröityä tärkkelystä, joka kuului CN-koodiin 3505 10 50.

14 Döhler ilmoitti, että sen kalenterivuonna 1989 Amylumilta ostama tärkkelys oli tarkoitettu sen omaan käyttöön ja muiden kuin muutetun asetuksen N:o 2169/86 liitteessä I lueteltujen lopputuotteiden valmistukseen ja että tätä tärkkelystä ei

enää myytäisi kolmannelle. Cerestarin osalta Döhler ilmoitti toimitusluettelossa, että ostetut tuotteet oli käytetty muiden kuin muutetun asetuksen N:o 2169/86 liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistukseen.

15 Döhlerin mukaan Amylum ja Cerestar ovat saaneet tuotantotukea muutetun asetuksen N:o 2169/86 nojalla.

16 Döhler myi ostamastaan 916 925 kilosta esteröityä tai eetteröityä tärkkelystä 726 860 kiloa sellaisenaan yhteisön sisällä erityisesti Döhler Food Service GmbH:lle, joka on sen kokonaan omistama tytäryhtiö ja joka vuorostaan toimitti nämä tuotteet leipomoihin ja konditorioihin.

17 Döhler ei vaatinut toimittajiltaan muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaista ilmoitusta.

18 Hauptzollamt vaati 7.6.1994 erityisesti muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdan nojalla tekemällään päätöksellä Döhleriä maksamaan 181 330,71 DEM. Kyseisen 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu 12 kuukauden ajanjakso määritettiin säännönvastaisen käytön toteamisen päivämäärän perusteella; täksi ajanjaksoksi vahvistettiin siis toukokuun 1991 ja huhtikuun 1992 välinen aika.

19 Koska Döhlerin tästä päätöksestä tekemä valitus hylättiin, se saattoi asian Hessisches Finanzgerichtin käsiteltäväksi. Koska kansallinen tuomioistuin katsoi, että kyseessä on yhteisön oikeuden tulkintaa koskeva ongelma, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko vilja- ja riisialan tuotantotukien valvontaa ja maksamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä heinäkuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2169/86, sellaisena kuin se on muutettuna 24.1.1989 annetulla asetuksella N:o 165/89, 7 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että käsitteellä 'asianomainen' tarkoitetaan myös sellaista CN-nimikkeessä 3505 1050 tarkoitetun tuotteen ostajaa, joka on antanut valmistajalle ja/tai toimittajalle sitoumuksen käyttää tuotetta yksinomaan muiden kuin liitteessä I esitettyjen tuotteiden valmistamiseen?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

a) Voidaanko ostajalta vaatia 105:tä prosenttia viimeisten 12 kuukauden aikana kyseiseen tuotteeseen sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta, vaikka valmistajan toimittama vakuus on vapautettu ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun asianomaisen henkilön mahdollisesti tietoisesti virheellisesti antaman ilmoituksen perusteella?

b) Voidaanko ostajalta vaatia 105:tä prosenttia viimeisen 12 kuukauden aikana kyseiseen tuotteeseen sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta myös silloin, jos ei enää voida selvittää, onko ostaja antanut sitoutumisilmoituksen, mutta selvää on, että ostaja tai myöhempi ostaja ei ole jalostanut tai ei ole todistettavasti jalostanut kyseistä tuotetta sellaiseksi tuotteeksi, jota ei mainita liitteessä I?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Mistä ajankohdasta alkaen asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt 'viimeiset 12 kuukautta' lasketaan?"

**Ensimmäinen kysymys**

20 Tällä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee pääasiallisesti, onko muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdassa käytettyä ilmaisua "asianomainen henkilö" tulkittava niin, että sillä tarkoitetaan myös esteröidyn tai eetteröidyn tärkkelyksen sellaista ostajaa, joka on antanut toimittajalleen sitoumuksen käyttää hankkimaansa tuotetta vain muiden kuin kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistukseen. Tällaisen tulkinnan seurauksena olisi, että jos ostaja ei noudata tätä sitoumustaan, hänelle voidaan määrätä saman asetuksen 7 artiklan 5 kohdassa säädetty seuraamus eli hänet voidaan velvoittaa maksamaan summa, joka vastaa 105:tä prosenttia kyseiseen tuotteeseen 12 edeltävän kuukauden aikana sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta.

21 Tämä kysymys johtuu siitä seikasta, että kun muutetun asetuksen N:o 2169/86 kaikissa muissa säännöksissä käytetään ilmaisua "valmistaja", sen 7 artiklan 4 ja 5 kohdassa käytetään kuitenkin asetuksesta N:o 165/89 peräisin olevaa ilmaisua "asianomainen henkilö".

22 Döhler väittää, että "asianomaisella henkilöllä" voidaan tarkoittaa ainoastaan valmistajaa. Sen mukaan muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdan sanamuodosta ilmenee, että sanktioita voidaan määrätä vain, jos jälkikäteen

suoritetuissa tarkastuksissa ilmenee, että "4 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta" ei ole tehty. Yksikössä käytetty ilmaisu "ilmoitus" merkitsee selvästi ilmoitusta, joka valmistajan on tehtävä toimivaltaiselle viranomaiselle, ja sen ulkopuolelle jää sitoumus, joka ostajan on annettava valmistajalle.

23 Döhler lisää, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 tavoite säilyy ennallaan eli tarkoituksena on sulkea täysin pois mahdollisuus maksaa esteröidylle tai eetteröidylle tärkkelykselle perusteettomasti useampaa kuin yhtä tuotantotukea. Koska Döhlerin mukaan säännönmukainen käyttö on valmistajalle asetettu pääasiallinen vaatimus, se on voitava saattaa vastuuseen siitä, että ostaja käyttää säännönvastaisesti sen tuotteita, niin kuin kyseessä olisi valmistajan toiminta (asia C-347/93, Boterlux, tuomio 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3933).

24 Komission esittämä analyysi on päinvastainen. Se tukeutuu myös asiassa keskeisten säännösten sanamuotoon ja väittää, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 4 ja 5 kohdan, joissa ilmaisua "asianomainen henkilö" käytetään, ja saman asetuksen aikaisempien artiklojen, joissa käytetään ilmaisua "valmistaja", välinen ero ilmaisee yhteisöjen lainsäätäjän tahdon olla rajoittamatta 7 artiklan 5 kohdassa säädettyä seuraamusta ainoastaan valmistajaan. Ilmaisun "asianomainen henkilö" käyttämisen tarkoituksena on selvästikin se, että seuraamuksia voidaan määrätä sille sopimuspuolelle, johon kohdistuneissa tarkastuksissa voidaan todeta 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisen sitoumuksen laiminlyönti. Kyseessä voi olla yhtä hyvin valmistaja kuin ostajakin.

25 Komissio lisää, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 rakenteeseen liittyvät näkökohdat tukevat tätä tulkintaa. Komission mukaan tämän asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan valmistajan on siirrettävä ostajalle oma tuotteen säännönmukaista käyttöä koskeva sitoumuksensa. Ei ole olemassa mitään seikkaa, jonka avulla voitaisiin todeta valmistajan ensisijainen tai toissijainen vastuu siitä, että ostaja ei noudata sitoumustaan. Se, että tehdään mahdottomaksi määrätä ostajalle sanktioita, merkitsisi näin ollen, että säännönmukaista käyttöä koskevan sitoumuksen rikkominen jäisi ilman seuraamuksia.

26 Aluksi on todettava kyseessä olevien säännösten kirjaimellista tulkintaa koskevasta väitteestä, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 4 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetään, että jos T 5 -valvontakappaletta, jonka esittäminen on todistus siitä, että kyseinen tuote on poistunut yhteisön tullialueelta, ei ole "asianomaisen henkilön tahdosta riippumattomista syistä" palautettu tulliviranomaiselle määräajassa, "kyseinen henkilö voi tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle vastaavuushakemuksen". Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 14 kohdassa, muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu "asianomainen henkilö" ei voi olla kukaan muu kuin valmistaja, joka ehdottaa itse asettamansa vakuuden vapauttamista. Tästä seuraa, että jos kyseisen 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla "asianomaisella henkilöllä" olisi ymmärrettävä tarkoitetun vain valmistajaa, ei ole mahdollista, että tätä samaa oikeudellista termiä voitaisiin soveltaa laajemmin, kun sitä käytetään seuraavassa kohdassa.

27 Tämä tulkinta on käyttöön otetun järjestelmän rakenteiden ja tavoitteiden mukainen, koska sillä suojellaan yhteisön etua. Yhteisön etu vaatii, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdassa säädettyä seuraamusta sovelletaan aina, kun samassa artiklassa tarkoitettu vakuus on virheellisesti vapautettu. Tämän säännöksen sellainen tulkinta, että ainoastaan valmistaja velvoitetaan maksamaan edellä mainitun 7 artiklan 5 kohdassa vahvistettu määrä aina, kun tämä itse taikka jokin siltä esteröityä tai eetteröityä tärkkelystä hankkineista ostajista ei ole käyttänyt tätä tuotetta säännönmukaisesti, edesauttaa säädetyn seuraamuksen tehokasta soveltamista. Muutetulla asetuksella N:o 2169/86 käyttöön otetun menettelyn yhteydessä valmistaja on ainoa henkilö, joka on ollut välittömässä yhteydessä toimivaltaisiin hallintoviranomaisiin ja jonka maksukyky on näytetty toteen sillä, että hän on antanut säädettyä seuraamusta suuruudeltaan vastaavan vakuuden. Valmistajan etua puolestaan suojellaan siten, että valmistajalle, joka on muutetun asetuksen N:o 2169/86 vaatimusten mukaisesti vaatinut ostajiltaan sitoumuksen ostettujen tuotteiden säännönmukaisesta käyttämisestä, on annettu mahdollisuus aloittaa menettely ostajia vastaan sopimusperusteista vastuuta koskevien sääntöjen nojalla saadakseen korvauksen vahingoista, jotka nämä ovat aiheuttaneet valmistajalle.

28 Edellä esitettyjen näkemysten valossa ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että muutetun asetuksen N:o 2169/86 7 artiklan 5 kohdan ilmaisua "asian-

omainen henkilö" on tulkittava niin, että sillä ei tarkoiteta esteröidyn tai eetteröidyn tärkkelyksen ostajaa, joka on antanut toimittajalleen sitoumuksen käyttää ostamaansa tuotetta vain kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistukseen. Tällaiselle ostajalle ei siis voida asettaa saman asetuksen 7 artiklan 5 kohdassa säädettyä seuraamusta, toisin sanoen häntä ei voida velvoittaa maksamaan summaa, joka vastaa 105:tä prosenttia viimeisten 12 kuukauden aikana kyseiseen tuotteeseen sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta.

## Toinen ja kolmas kysymys

29 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, ei ole tarpeen vastata toiseen ja kolmanteen kysymykseen.

## Oikeudenkäyntikulut

30 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Hessisches Finanzgerichtin, Kassel, 7.5.1998 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

**Vilja- ja riisialan tuotantotukien valvontaa ja maksamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä heinäkuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2169/86, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 24.1.1989 annetulla komission asetuksella N:o 165/89, 7 artiklan 5 kohdan ilmaisua "asianomainen" on tulkittava niin, että sillä ei tarkoiteta esteröidyn tai eetteröidyn tärkkelyksen ostajaa, joka on antanut toimittajalleen sitoumuksen käyttää ostamaansa tuotetta vain kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden valmistukseen. Tällaiselle ostajalle ei siis voida asettaa saman asetuksen 7 artiklan 5 kohdassa säädettyä seuraamusta, toisin sanoen häntä ei voida velvoittaa maksamaan summaa, joka vastaa 105:tä prosenttia viimeisten 12 kuukauden aikana kyseiseen tuotteeseen sovelletusta korkeimmasta tuotantotuesta.**

Wathelet Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä joulukuuta 2000.

R. Grass — kirjaaja

M. Wathelet — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja